

Dosarul nr. 1ra-1685/2022
1-20064083-01-1ra-15122022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Cotea Svetlana* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 septembrie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Ursu Ivan XXXXX, XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 13.06.2020 – 13.12.2021;
instanța de apel: 05.04.2022 – 14.09.2022;
instanța de recurs: 15.12.2022 – 22.03.2023.

Asupra motivelor recursului ordinar, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 13 decembrie 2021, *Ursu Ivan* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, și baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen - **1** (un) an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei prin sentința *Judecătoriei Cahul, sediul Central* din 14.05.2019, stabilindu-i lui *Ursu Ivan*, pedeapsa definitivă – **4** (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la *Ursu Ivan* în beneficul *Statului*, cheltuielile judiciare în sumă - **2 100** lei, pentru întocmirea Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/3-R-167 din 15.04.2020.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt a constatat că:

Ursu Ivan, la 12 februarie 2020, a păstrat ilegal la domiciliu său situat în s. Crihana Veche, r. Cahul, un cartuş militar de calibrul 7.62x39 mm, cu glonţ cu miez de metal moale, cu lovitură centrală, confecţionat industrial la uzina „Тульский патронный завод” din or. Tula, F. Rusă, destinat pentru trageri de vânătoare şi de sport din arme de vânătoare cu țeavă ghintuită așa cum carabinele „ОПСКС” „САЙГА” „БЕПРЬ”.

Astfel, conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/3-R-167 din 15.04.2020 se referă la categoria muniții și se păstra fără autorizația corespunzătoare.

Acțiunile inculpatului *Ursu Ivan* au fost încadrate juridic în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi – „*păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare*”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul *Cotea Svetlana* în numele lui *Ursu Ivan*, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței și emiterea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal.

3.1. În argumentarea cererii de apel partea apărării a invocat că, inculpatul în cadrul ședinței de judecată nu și-a recunoscut vina și a declarat că nu cunoștea despre interdicția legală de a păstra cartuşul în domiciliu.

De asemenea, a invocat că, o mulțime de acțiuni procesuale au fost efectuate conform procesului contravențional, însă instanța de fond le-a reținut ca fiind acțiuni procesul penale efectuate în cadrul procesului penal.

Din conținutul sentinței contestate, rezultă cert faptul că, instanța și-a întemeiat concluzia de condamnare și respingerea poziției apărării referitor la motivul invocat de inculpat nu și de apărător că, există alte temeiuri de încetare a procesului penal.

Partea apărării a indicat că a făcut referire la următoarele acte juridice, proces – verbal de cercetare la fața locului din 12.02.2020, proces – verbal de audiere a contravenientului din 12.02.2020, Raport din 28.02.2020, Raport din 03.04.2020, Raport din 27.03.2020, Raport din 20.03.2020, Raport din 06.03.2020, Raport din 03.03.2020, Raport din 07.04.2020

A menționat că, în toate rapoartele indicate se face trimitere la materialul înregistrat potrivit R-2 al Inspectoratului de Poliție Cahul nr. 996; scrisoare de însoțire privind dispunerea efectuării constatării tehnico – științifice balistice pe procesul contravențional nr. 996/2 din 12.02.2020; demers privind dispunerea efectuării constatării tehnico – științifice balistice din 10.04.2020 pe procesul contravențional nr. 996/2; Raport de constatare tehnico – științifice în cadrul materialului procesului contravențional nr. 996/2.

Aceste acțiuni procesuale fiind efectuate ca un proces contravențional, fiind reținute de instanță ca acțiuni procesual penale, în lipsa unei ordonanțe de încetare a procesului contravențional, atrag după sine potrivit prevederilor art. art. 275, 285, 332 Cod de procedură penală, încetarea procesului penal. Potrivit practicii CEDO este interzisă

și inacceptabilă, existența a două proceduri paralele față de una și aceeași persoană, pentru aceeași faptă la etapa atât de urmărire penală, cât și judecării cauzei întru respectarea principiului *non bis in idem*.

În drept, cererea de apel a fost întemeiată pe prevederile art. 85, art. 290 alin. (1) Cod penal, art. art. 275, 285, 332, 400-402, 405, 415 alin. (3) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 septembrie 2022, a fost admis apelul declarat de către avocatul *Cotea Svetlana* în numele inculpatului Ursu Ivan, s-a casat parțial sentința în latura penală, în partea stabilirii pedepsei definitive în cazul unui cumul de sentințe, cât și în partea modului de calculare a termenului executării pedepsei și a fost pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal la pedeapsa aplicată lui *Ursu Ivan*, prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 13 decembrie 2021, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal – închisoare pe un termen de 1 (un) an, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei cu închisoarea stabilită prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 14 mai 2019, în baza art. 171 alin. (2), lit. c) Cod penal, stabilindu-i lui *Ursu Ivan* pedeapsa definitivă - **3** (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Executarea pedepsei definitive, stabilite lui Ursu Ivan, s-a dispus de a fi calculată din 14 septembrie 2022.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. Pentru motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate, dar, dat fiind faptul că inculpatul a contestat sentința în partea vinovăției sale, solicitându-se încetarea procesului penal, întru asigurarea principiului contradictorialității, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, cât și în baza art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, la solicitarea procurorului și a apărătorului, au fost cercetate suplimentar probele administrate în instanța de fond, și anume: ordonanță privind începerea urmăririi penale din 17 mai 2020, (f.d. 1), proces-verbal din 17 aprilie 2020 privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă (f.d. 4), Raport din 12 februarie 2020, în care se comunică că, la domiciliul lui Ursu Ivan s-a depistat un patron de automat kalașnikov (f.d. 6), proces-verbal din 12 februarie 2020 de cercetare la fața locului (f.d. 7), proces-verbal din 12 februarie 2020 de audiere a contravenientului Ursu Ivan (f.d. 8), copia buletinului de identitate, pe numele Ursu Ivan (f.d. 9), Raport din 28 februarie 2020, în care se indică la necesitatea efectuării expertizei balistice, din care motiv s-a solicitat prelungirea termenului materialului dat (f.d. 10), Raport din 03 aprilie 2020 privind prelungirea termenului de examinare (f.d. 11), Raport din 27 martie 2020 privind prelungirea termenului de examinare (f.d. 12), Rapoarte privind prelungirea termenului de examinare, din 20 martie 2020, 06 martie 2020, 03 martie 2020, 07 aprilie 2020 (f.d. 13-16), scrisoarea nr. 3560 din 10.04.2020, prin care a fost expediat demersul privind dispunerea efectuării constatării tehnico-

științifice balistice pe procesul contravențional nr. 996/2 din 12 februarie 2020 (f.d. 17), demers din 10 aprilie 2020 privind dispunerea efectuării constatării tehnico-științifică balistică, cu anexă planșă ilustrativă, prin care s-a dispus efectuarea constatării balistice judiciare pe procesul contravențional nr. 996/2, de către experții specialiști a CTCEJ (f.d. 18), Raport de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/3-R-167 din 15 aprilie 2020 (f.d. 19-22), ordonanța din 22 mai 2020 de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală (f.d. 23), proces-verbal din 22 mai 2020 de examinare a obiectului, fiind supus examinării cartuș de calibrul 7,62 mm (f.d. 24), materiale caracterizante în privința lui Ursu Ivan (f.d.26, 43-44), proces-verbal din 19 mai 2020 de audiere a bănuțitului Ursu Ivan (f.d. 37), proces-verbal din 10 iunie 2020 de audiere a învinuitului Ursu Ivan (f.d. 52), proces-verbal din 10 iunie 2020 despre informare cu privire la terminarea urmării penale și prezentarea materialelor de urmărire penală, lui Ursu Ivan și apărătorului acestuia Cotea Svetlana fiindu-le prezentate materialele cauzei penale pentru a face cunoștință, aceștia solicitând încetarea procesului penal, în acest sens fiind depusă cererea din 11 iunie 2020 (f.d. 53-54), ordonanța din 11 iunie 2020, prin care a fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea apărătorului Cotea Svetlana (f.d. 55), declarațiile inculpatului Ursu Ivan depuse în cadrul ședințelor de judecată a instanței de fond și a instanței de apel (f.d. 100, 161).

Verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la calificarea acțiunilor inculpatului, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și just a făcut concluzia că fapta penală reținută și în culpa lui Ursu Ivan din 12.02.2020, este cea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi - *"păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare"*, așa cum, Ursu Ivan a păstrat ilegal la domiciliu său situat în s. Crihana Veche, r. Cahul, un cartuș militar de calibrul 7.62x39 mm, cu glonț cu miez de metal moale, cu lovitură centrală, confecționat industrial la uzina „Тульский патронный завод” din or. Tula, F. Rusă, destinat pentru trageri de vânătoare și de sport din arme de vânătoare cu țevă ghintuită așa cum carabinele „ОПСКС” „САЙГА” „БЕПРБ”, care conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/3-R-167 din 15.04.2020 se referă la categoria muniții și se păstra fără autorizația corespunzătoare.

Instanța de apel a considerat că prima instanță corect a calificat infracțiunea în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, reieșind din materialele dosarului, analizate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În decizie s-a menționat că, chiar dacă inculpatul în cursul examinării cauzei nu și-a recunoscut vina și a declarat că, nu cunoștea despre interdicția legală de a păstra cartușul în domiciliu, necunoașterea legii nu eliberează persoana de răspundere pentru acțiunile sale contrare legii.

În dezbaterile argumentelor părții apărării invocate în apel, instanța de apel a notat că acestea nu pot fi reținute ca fiind întemeiate așa cum,

prin materialele acumulate, rezultă că a fost demonstrat faptul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii și fiind analizate probele în ansamblu, s-a desprins ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Ursu Ivan în aceia că el data de 12 februarie 2020, a păstrat ilegal la domiciliu său un cartuș militar de calibrul 7.62x39 mm, cu glonț cu miez de metal moale, cu lovitură centrală, confecționat industrial la uzina „Тульский патронный завод” din or. Tula, F. Rusă, destinat pentru trageri de vânatoare și de sport din arme de vânatoare cu țeavă ghintuită așa cum carabinele „ОПСКС” „САЙГА” „ВЕПРЬ”, care conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/3-R-167 din 15.04.2020 se referă la categoria muniții și se păstra fără autorizația corespunzătoare.

Instanța de apel a constatat la caz, prima instanță corect a stabilit că, inculpatul și-a dat seama că păstrează asupra sa un cartuș, care ar putea fi utilizat într-o armă de foc și că în speță, inculpatul are vârsta împlinită de 16 ani și reprezintă subiectul infracțiunii.

S-a reținut că Ursu Ivan, fiind audiat în cursul examinării cauzei, a recunoscut că a găsit cartușul pe teritoriul la SRL Trans-Butu-Auto și l-a luat acasă ca suvenir, fără să cunoască că este interzis să păstreze astfel de obiecte.

Instanța de apel a constatat că, întemeiat prima instanță a precizat că, la caz, este necesară aplicarea principiului „*nemo censetur ignorare legem*”, ceea ce înseamnă că nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii.

Așadar, necunoașterea sau cunoașterea greșită a legii penale nu înlătură vinovăția, deci nici caracterul penal al faptei, iar nerecunoașterea vinovăției inculpatului nu echivalează cu achitarea acestuia din motiv că există probe pertinente și concludente, care în ansamblu cu circumstanțele cauzei, dovedesc cu certitudine păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare, de către Ursu Ivan.

În asemenea circumstanțe, s-a concluzionat în decizie că anume din declarațiile inculpatului, care a recunoscut că a găsit acest cartuș și l-a adus acasă spre păstrare ca suvenir, dar și din raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/3-R-167 din 15.04.2020, în care este concluzionat că obiectul depistat la domiciliul lui Ursu Ivan, este un cartuș militar de calibrul 7.62x39 mm, cu glonț cu miez de metal moale, cu lovitură centrală, confecționat industrial la uzina „Тульский патронный завод” din or. Tula, F. Rusă, destinat pentru trageri de vânatoare și de sport din arme de vânatoare cu țeavă ghintuită așa cum carabinele „ОПСКС” „САЙГА” „ВЕПРЬ”, s-a demonstrat vinovăția lui Ursu Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a respins poziția apărării, precum că legea penală interzice păstrarea cartușelor și nu doar a unui cartuș cum este identificat în cadrul cauzei penale, deoarece legea penală interzice și păstrarea unui singur cartuș, astfel fiind realizat scopul legii penale, de a exclude păstrarea ilegală a cartușelor și chiar a unui cartuș, în vederea excluderii circulației a armelor de foc și a munițiilor, dar și protejarea cetățenilor de la

încălcarea regimului special stabilit. Or, detonarea unui singur cartuş cu utilizarea armei sau și fără utilizarea acesteia, poate provoca consecințe fatale.

Cu referire la argumentul părții apărării privind încălcarea modului de înregistrare a materialului în REI-1, s-a notat în decizie că, aceasta nu afectează legalitatea acțiunilor organului de urmărire penală așa cum, înregistrarea a fost realizată și toate aceste acțiuni au fost întreprinse întru acumularea materialului și în final s-a stabilit necesitatea pornirii cauzei penale, iar denumirea blancului utilizat nu afectează modul de acumulare a materialelor.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță corect a stabilit că, vinovăția inculpatului este deplin dovedită, corect stabilind că, urmează să aplice în privința acestuia o pedeapsă penală în limitele stabilite de Codul penal, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal.

La caz, circumstanțe atenuante sau agravante, în temeiul prevederilor art. art. 76- 77 Cod penal, instanța de apel nu a stabilit și conform materialelor caracterizante în privința inculpatului, anexate la materialele cauzei, a concluzionat că ultimul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, că anterior a fost condamnat, iar la moment inculpatul se deține în Penitenciarul nr. 1 Taraclia unde execută pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoria Cahul, sediul Central din 14.05.2019, în baza art. 171 alin. (2), lit. c) Cod penal - 5 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

S-a reținut că sentința nu a fost pusă în executare, dar a fost aplicată măsura preventivă – obligația de a nu părăsi țara și că prin decizia Curții de Apel Comrat din 26 mai 2020, a fost menținută sentința în partea aplicării pedepsei, Ursu Ivan fiind luat sub strajă din sala ședinței de judecată.

Instanța de apel a constatat că, analizând pe rând tipurile de pedeapsă care pot fi aplicat în privința lui Ursu Ivan pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 290 alin. (1) Cod penal, instanța de fond, luând în considerare circumstanțele cauzei și limitele speciale stabilite pentru această infracțiune, ținând cont că în prezenta speță lipsesc circumstanțe atenuante sau agravante, în temeiul art. art. 7, 61, 75 Cod penal, corect s-a concluzionat despre necesitatea recunoașterii vinovăției lui Ursu Ivan de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a menționat în decizie că, ținând cont de faptul că, Ursu Ivan fiind anterior condamnat la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (sentința nr. 1-19/2017 din 14.05.2019), instanța de fond urma să pună accent pe faptul că, *Ursu Ivan* mai avea de executat încă 3 ani și 4 luni închisoare.

Instanța de apel a concluzionat că, în asemenea circumstanțe, la stabilirea pedepsei definitive, instanța de fond urma să adauge pedeapsa rămasă neexecutată, dar aceasta greșit a cumulat pedepsele stabilite prin prezenta sentință și sentința anterioară din 14.05.2019, circumstanțe care denotă necesitatea admiterii apelului depus.

Instanța de apel a atestat că era necesară casarea parțială a sentinței contestate, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei definitive în cazul unui cumul de sentințe, cât și în partea modului de calculare a termenului executării pedepsei, așa cum, urma să fie indicat începutul termenului executării pedepsei definitive din data pronunțării sentinței – 13.12.2021, dar eronat s-a indicat data emiterii sentinței anterioare (nr. 1-19/2017 din 14.05.2019).

Instanța de apel a considerat necesară pronunțarea în partea casată, a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în baza art. 85 alin. (1) Cod penal la pedeapsa aplicată lui Ursu Ivan prin sentința Judecătorei Cahul, sediul central din 13 decembrie 2021, în baza art. 290 alin. (1) Cod penal – închisoare pe un termen de 1 an, este necesar de adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei cu închisoarea stabilită prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 14 mai 2019, în baza art. 171 alin. (2), lit. c) Cod penal, stabilindu-i lui Ursu Ivan pedeapsa definitivă - **3** ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea pedepsei definitive, stabilite lui Ursu Ivan, fiind necesar de calculat din 14 septembrie 2022.

În rest, instanța de apel a decis de a menține sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 13 decembrie 2021.

Instanța de apel a mai notat că, Ursu Ivan a depus cererea privind aplicarea în privința sa a prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021 (f.d.155).

Reiterând prevederile art. 1 alin. (1), (4) al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de apel a reținut faptul că Ursu Ivan a obținut statutul de condamnat cu mult înainte de a fi adoptată Legea (fiind condamnat prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 14 mai 2019, în baza art. 171 alin. (2), lit. c) Cod penal, sentință care a rămas definitivă la 26 mai 2020 (f. d. 129-154).

Instanța de apel a constatat că rezolvarea chestiunii de aplicare a amnistiei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), lit. c) Cod penal, urmează a fi examinată de către judecătorul de instrucție, așa cum Ursu Ivan are deja statut de condamnat și nu ține de competența instanței de apel soluționarea chestiunii date, deoarece instanța de apel examinează apelul împotriva sentinței de condamnare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

Cât privește cerința de aplicare a amnistiei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, instanța de apel, reiterând prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 (*prevederile art.1-5 nu se aplică persoanei: a¹) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate care a fost condamnată anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând în tot sau în parte pedeapsa cu închisoare;...), a constatat că Ursu Ivan nu întrunește condițiile de aplicare a actului de amnistie, odată ce anterior a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), lit. c) Cod penal, care face*

parte din categoria infracțiunilor grave, și pentru fapta dată a executat deja o parte din pedeapsă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul *Cotea Svetlana* în numele inculpatului, prin care invocând incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea integrală a deciziei și emiterea unei noi hotărâri prin care procedura penală împotriva condamnatului să fie încetată, deoarece există alte circumstanțe prevăzute de lege care exclud urmărirea penală.

În argumentarea solicitărilor formulate, avocatul *Cotea Svetlana* în numele inculpatului, menționează că:

- un șir de acțiuni procesuale au fost efectuate conform procesului contravențional, fiind reținute de către instanța de fond în procesul penal, fără ca organele de resort să înceteze procesul contravențional potrivit art. 441 lit. e) Cod contravențional. Astfel, la momentul examinării cauzei, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel a existat împotriva condamnatului o procedură penală și una contravențională, iar acuzarea nu a prezentat la nici o etapă a procesului nici un act procedural de încetare a procesului contravențional;

- instanța de apel evaziv și foarte vag s-a expus asupra motivului dat, astfel ignorând prevederile procesual penale, s-a limitat la motivarea scurtă a deciziei asupra apelului, nu a examinat în mod real problema formulată apelului, a omis să răspundă explicit asupra motivului apelului, nu a identificat un argument plauzibil în respingerea apelului, astfel soluția instanței de apel fiind pasibilă anulării în baza art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală;

- instanța de apel, fiind în posibilitatea de a da o nouă apreciere a probelor din dosar, s-a limitat doar la reiterarea celor expuse de prima instanță în sentința de condamnare;

- examinând apelul, instanța nu și-a expus explicit asupra motivelor din cererea de apel, recurgând doar la expunerea *mot a mot* a mijloacelor de probă administrate în prima instanță și formularea soluției prin trimitere la aceleași argumente ale primei instanțe, citate cu caracter general prevăzute de legislația procesual-penală, fără a recurge la dezbaterea minuțioasă a fiecărui motiv din apel, probă și mijloc de probă contestate de apărare, astfel instanța de apel nu a identificat motive plauzibile, argumente justificate de a respinge motivele apelului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor*

prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către procuror, se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Examinând argumentele invocate de recurent în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, nesusceptibile de a impune necesitatea casării deciziei atacate. Or, la examinarea cauzei, instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, pronunțându-se în decizia adoptată asupra tuturor motivelor invocate de părți, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală, în vederea soluționării apelului instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală statuează că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recurentului precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, și cu ulterioara apreciere în descriptivul deciziei atacate.

În acest sens, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței prin care inculpatul Ursu Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

Colegiul penal consideră că toate probele prezentate au primit o apreciere corectă, inclusiv și actele la care a făcut referire în recurs avocatul *Cotea Svetlana* rezultate din acțiuni procesuale efectuate în

cursul instrumentării cauzei, nefiind atestată o discrepanță vădită între conținutul probei și reținerile instanței, pentru a constitui o eroare în sensul casării deciziei atacate, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din probele acumulate și apreciate corespunzător, așa cum este indicat la *pct. 4.1 din prezenta decizie*.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CtEDO Garcia Ruiz c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Prin urmare, reieșind din temeinicia motivării soluției instanței de apel, instanța de recurs o acceptă și însușește, apreciind-o ca fiind completă și clară ce reiese din totalitatea circumstanțelor stabilite în speță.

Astfel, argumentele recurentului invocate sub aspectul pct. 6), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu s-au adevărat.

Cât privește argumentele recurentului privind incidența principiului *non bis in idem*, Colegiul penal menționează că acest principiu este inaplicabil speței deduse judecării.

În această ordine de idei, Colegiul penal ține să menționeze că, principiul *non bis in idem* reglementat de art. 22 Cod de procedură penală, se regăsește și în art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, care stipulează că: „nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost deja condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale aceluiași stat”.

Astfel, pentru a putea invoca dreptul pe care acesta îl consacră, persoana în cauză trebuie să fi suferit o condamnare, să fi fost achitată sau să se fi dispus încetarea urmăririi penale pentru fapta cu privire la care este din nou urmărită sau judecată.

Principiul *„necondamnării repetate pentru una și aceeași faptă”* este aplicabil ori de câte ori autoritățile competente formulează din nou împotriva unei persoane o acuzație în materie penală după pronunțarea unei noi hotărâri irevocabile de condamnare sau de achitare în același stat, hotărâre care se bucură de autoritate de lucru judecat cu privire la această faptă.

Acest articol se referă nu numai la dreptul de a nu fi judecat, condamnat de două ori pentru aceeași faptă, ci și la dreptul de a nu fi urmărit penal de două ori pentru aceeași faptă.

Reieșind din materialele cauzei se constată că, urmărirea penală în privința inculpatului Ursu Ivan a fost începută la 17 mai 2020, prin ordonanța Organul de Urmărire Penală al Inspectoratului de Poliție Cahul, Carpenco Ion, în temeiul unei bănuieli rezonabile privind

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(1) Cod penal, pe faptul că, „la 12.02.2020 aproximativ orele 14:00 la domiciliu acestuia s. Crihana Veche, r. Cahul s-a depistat un cartuș și în urma Raportului de constatare tehnico-științifică din 15.04.2020 s-a stabilit că cartușul data cal.7.62 mm depistat, se referă la categoria munițiilor letale, care în temeiul art. art. 57, 274 alin.(3) Cod de procedură penală” (f. d. 2).

Prin ordonanța procurorului delegat în Procuratura raionului Cahul, Tudos Victor din 18 mai 2020, s-a stabilit termenul urmăririi penale pe cauza penală nr. 2020150297 (f. d. 3).

La 19 mai 2020, Ursu Ivan a fost recunoscut în calitate de bănuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin.(1) Cod penal (f. d. 33). Iar la 10 iunie 2020, lui Ursu Ivan i-a fost înaintată învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin.(1) Cod penal (f. d.51).

Nefiind de acord cu ordonanța procurorului din 10 iunie 2020, învinuitul Ursu Ivan și apărătorul acestuia au înaintat un demers prin care au solicitat scoaterea de sub urmărire penală și încetarea procesului penal, care prin ordonanța procurorului din 11 iunie 2020, a fost respins ca fiind neîntemeiat (f. d. 54-55).

Așadar reieșind din materialele cauze se atestă că, în privința lui Ursu Ivan nu există hotărâri irevocabile de condamnare sau de achitare, sau o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale pe aceeași acuzație, respectiv principiul *non bis in idem* în cauza dată nu poate fi aplicat.

Colegiul penal consideră că în alegațiile recurentului deja au primit aprecierea instanței la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța oferind atenție asupra tuturor argumentelor esențiale invocate în cererea de apel, concluziile acesteia fiind consecvente și clare care se bazează pe prevederile legale relevante, fapt ce determină că decizia instanței de apel este legală și motivată, hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În cazul în care instanțele de fond și-au motivat hotărârile adoptate, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle împotriva Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997, § 60*).

În acest context, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Cotea Svetlana* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului

judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 septembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Ursu Ivan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie